

Okresná prokuratúra Košice II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 4 Pv 539/12/8803
EEČ : 2-64-337-2015

Košice II, 18.11.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného

XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: XXXXX.
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

v Košiciach, na Ulici XXXXX, dňa 31.01.2011 v presne nezistenom čase, ako konateľ spoločnosti XXXXX uzavrel so spol. XXXXX objednávku – zálohovú zmluvu č. XXXXX v ktorej sa zaviazal, ako predávajúci dodať nehavarované motorové vozidlo zn. XXXXX rok výroby 10/2007, čiernej farby, po 1. majiteľovi za kúpnu cenu vo výške 18.800 Eur, pričom za týmto účelom od spol. XXXXX prijal zálohu vo výške 2.800 Eur, no napriek tomu predmetné motorové vozidlo spol. XXXXX nedodal a prijatú zálohu nevrátil, pričom už v čase uzavretia zmluvy mal vedieť, že svoj záväzok dodať motorové vozidlo nebude vedieť splniť, čím takto svojím konaním spôsobil spol. XXXXX so sídlom XXXXX škodu vo výške 2.800 Eur

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície, sp. zn. XXXXX zo dňa 03.08.2012 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a následne uznesením rovnakej spisovej značky zo dňa 30.05.2014 aj vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku XXXXX pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania a vyhodnotení skutkového stavu a vo veci zabezpečených listinných dôkazov, vyšetrovateľ dňa 16.04.2015 podal návrh na podanie obžaloby na obvineného XXXXX pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Upozornením zo dňa 14.05.2015 boli v zmysle § 234 ods. 2 Trestného poriadku vyzozumené procesné strany, že skutok sa v ďalšom konaní bude posudzovať ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a následne som dal písomný pokyn na výkon mediácie niektorým z osobitných spôsobov trestného konania (§ 216 event. § 220 Trestného poriadku).

Po doručení správy z výsledku mediáčného konania dňa 18.09.2015 som podľa § 230 ods. 2 písm. d/ Trestného poriadku vrátil vec na doplnenie vyšetrovania z dôvodu, že na postup niektorého z odklonov trestného konania neboli splnené všetky zákonné podmienky.

Po doplnení vyšetrovania a v zmysle pokynu prokurátora, vyšetrovateľ opakovane dňa 04.11.2015 podal návrh na podanie obžaloby na obvineného XXXXX pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Preskúmaním uvedeného návrhu i celého vyšetrovacieho spisu, najmä s poukázaním na to, že obvinený nenaplnil všetky znaky príslušného trestného činu, som sa nestotožnil s predmetným návrhom vyšetrovateľa, pričom som dospel k právnomu záveru, že v danom prípade je dôvodné zastaviť trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nakoľko nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Tomuto konštatovaniu zodpovedajú aj výsledky realizovaného vyšetrovania, z ktorých vyplynulo, že konaním obvineného nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona po stránke objektívnej a subjektívnej, nakoľko sa v danom prípade jedná výlučne o obchodnoprávny spor, ktorý by mal byť (aj bol) riešený výlučne v konaní o obchodnoprávných veciach.

V rámci vyšetrovania boli vo veci vypočutý obvinený J. XXXXX, svedok – poškodený XXXXX svedkovia XXXXX a boli zabezpečené rozhodné listinné dôkazy, (a to najmä objednávka - zálohová zmluva a výpisy z bankových účtov).

Obvinený XXXXX spáchanie skutku poprel a vo svojej výpovedi dňa 13.08.2014 (č.l. 28-32) a dňa 22.10.2015 (č.l. 210-213) uviedol, že medzi spol.

XXXXX so sídlom XXXXX a spol. XXXXX so sídlom XXXXX išlo o klasický obchodnoprávny záväzkový vzťah, pričom dlh v celkovej výške 3.800 Eur, ktorý mal voči tejto spoločnosti s odstupom času uhradil, o čom predložil do spisu aj listinné dôkazy. Na bližšie okolnosti prípadu si však s odstupom času spomenúť nevedel.

Svedok – vtedajší konateľ poškodeného spol. XXXXX XXXXX vo svojej výpovedi dňa 16.02.2015 (č.l. 44-49) uviedol, že niekedy v januári 2011 na internete našiel ponuku na predaj nehavarovaného motorového vozidla zn. KIA Sorento 2.5 CRDi EX, rok výroby 10/2007, čiernej farby, po 1. majiteľovi za kúpnu cenu vo výške 18.800 Eur, ktoré malo byť dovezené zo zahraničia. K ponuke boli pripojené aj fotografie predmetného motorového vozidla, z ktorých nebolo zrejmé žiadne poškodenie, a preto prostredníctvom emailovej komunikácie kontaktoval predávajúceho za účelom jeho kúpy. Následne mu boli oznámené informácie a podmienky, za ktorých spol. XXXXX, s.r.o. mala zabezpečiť jeho dovoz zo zahraničia a následný predaj. V týchto podmienkach okrem iného bolo aj to, že z jeho strany je potrebné uhradiť zálohu vo výške 2.800 Eur, ktorú mu v prípade nedodania motorového vozidla spoločnosť vráti do 10 dní. Poškodený s podmienkami súhlasil, a preto mu bola spol. XXXXX s.r.o. elektronickou formou zaslaná objednávka podpísaná konateľom spoločnosti obvineným XXXXX Súčasne poškodený uhradil zálohu vo výške 2.800 Eur na bankový účet spol. XXXXX s.r.o. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s.. Po potvrdení objednávky a prijatí zálohy spol. XXXXX. ho v priebehu niekoľkých dní kontaktovali doteraz nestotožnené osoby vystupujúce, ako sprostredkovatelia spol. XXXXX ktoré mu oznámili, že ním objednané motorové vozidlo je poškodené, a preto chceli vedieť, či aj napriek tomu má záujem o predmetné vozidlo, prípadne či nemá záujem o iné motorové vozidlo z ich ponuky. Toto však odmietol, odstúpil od objednávky motorového vozidla a žiadal o vrátenie zálohy. Keďže spol. XXXXX ani po niekoľkých prisľuboch zálohu nevrátila inicioval konanie na súde, na ktorom sa domáhal jej vrátenia. Na záver poškodený uviedol, že obvinený XXXXX mu dňa 30.06.2014 uhradil sumu vo výške 1.500 Eur.

XXXXX vo svojej výpovedi dňa 20.03.2015 (č.l. 102-103) uviedol, že náplňou jeho práce v spol. XXXXX, ktorá sa zaoberala dovozom a predajom motorových vozidiel zo zahraničia bolo pridávanie ponúk ohľadom predaja motorových vozidiel zo zahraničia na internetovú doménu XXXXX V tejto súvislosti uviedol, že je mu známe, že pre poškodeného malo byť dovezené motorové vozidlo z Nemecka a vedel aj to, že nakoniec k dodaniu motorového vozidla nedošlo. No nevedel uviesť, či to bolo v dôsledku toho, že motorové vozidlo bolo poškodené alebo pochybil dodávateľ z nemeckej strany uviesť nevedel.

XXXXX vo svojej výpovedi dňa 20.03.2015 (č.l. 104-105) uviedol, že náplňou jeho práce a ďalších dvoch pracovníkov v spol. XXXXX ktorá sa zaoberala dovozom a predajom motorových vozidiel zo zahraničia bola komunikácia s potenciálnymi kupujúcimi o kúpu motorových vozidiel dovezených zo zahraničia, ktorých sami vyhľadávali alebo ktorí ich kontaktovali na základe zverejnených ponúk spol. XXXXX na internete. Nevedel sa však bližšie vyjadriť k okolnostiam, na základe ktorých nedošlo k dodaniu motorového vozidla pre poškodeného, nakoľko túto objednávku nezabezpečoval. K samotnému postupu spol. XXXXX s.r.o. pri zabezpečení motorového vozidla poškodenému, a to k uzavretiu zálohovej zmluvy a prijatiu zálohy uviedol, že išlo o štandardný postup.

XXXXX vo svojej výpovedi dňa 04.02.2015 (č.l. 98-100) uviedol, že náplňou jeho práce v spol. XXXXX bolo doručovanie potrebných dokladov od motorových vozidiel dovezených zo zahraničia spol. XXXXX IXXXXX konkrétne XXXXX, ktorá zabezpečovala samotné prihlásenie týchto motorových vozidiel a ich prepis.

XXXXX a XXXXX, ako konateľky spol. XXXXX so sídlom v XXXXX sa vo svojej výpovedi dňa 17.03.2014 (č.l. 79-86) k spolupráci so XXXXX, s.r.o. bližšie vyjadriť nedokázali. XXXXX však potvrdila, že so svedkom XXXXX niekoľkokrát robila prihlásenie a prepisy motorových vozidiel dovezených zo zahraničia.

Vo veci bol zabezpečený aj celý rad listinných dôkazov.

Z objednávky – zálohovej zmluvy č. 01012011 (č.l. 107) vyplýva, že poškodená spol. XXXXX (v čase spáchania skutku XXXXX) konajúca vtedajším konateľom XXXXX si dňa 31.01.2011 objednala od spol. XXXXX s.r.o. konajúcou obvineným XXXXX nehavarované osobné motorové vozidlo zn. KIA Sorento 2.5 CRDi EX, rok výroby 10/2007, čiernej farby, po 1. majiteľovi za kúpnu cenu vo výške 18.800 Eur.

Z výpisu bankového účtu disponentom, ktorého bol XXXXX (č.l. 108) vyplýva, že obvinený J. XXXXX dňa 30.06.2014 na tento bankový účet uhradil sumu vo výške 1.500 Eur.

Z obsahu emailovej komunikácie medzi zástupcom spol. XXXXX (č.l. 109-112) vyplýva záujem poškodeného o kúpu motorového vozidla, stanovenie podmienok za akých bude motorové vozidlo poškodenému dodané vrátane jeho povinnosti zaplatiť zálohu vo výške 2.800 Eur. Z predmetnej komunikácie vyplynulo aj informovanie o tom, že predmetné dodanie vozidla bude zabezpečovať spol. XXXXX ako aj prejavy poškodeného smerujúce k odstúpeniu od zmluvy a vrátení zálohy.

Z rozsudku Okresného súdu XXXXX I, č.k. XXXXX (č.l. 113-114) vyplýva, že spol. XXXXX, bolo zaviazaná spol. XXXXX) zaplatiť sumu vo výške 2.800 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.05.2011 až do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2012.

Z údajov poskytnutých Slovenskou sporiteľnou, a.s. (č.l. 117-125), vyplýva že majiteľom bankového účtu vedeného v ich peňažnom ústave, na ktorý poškodená spoločnosť dňa 31.01.2011 poslala finančné prostriedky vo výške 2.800 Eur bola spol. XXXXX. a jediným disponentom tohto bankového účtu v tomto období bol jej konateľ obvinený J. XXXXX. Zároveň z poskytnutých údajov vyplýva, že obvinený J. XXXXX dňa 01.02.2011 vybral z tohto bankového účtu časť tejto zálohy vo výške 2.700 Eur.

Zo správy Sociálnej poisťovne (č.l. 186) vyplýva, že spol. XXXXX. sa nenachádzala v registri zamestnávateľov.

Z výpisu obchodného registra vyplýva, že spol. XXXXX. vznikla dňa 16.08.2007, pričom predmetom jej činnosti bola aj kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi. Obvinený J. XXXXX bol jediným spoločníkom

a konateľom v období od 12.02.2010 do 29.06.2011, kedy zmluvou o predaji obchodného podielu, previedol tento obchodný podiel na nového spoločníka.

Z fotokópii vkladov v hotovosti vyplýva, že obvinený J. XXXXX vložil na účet, ktorého disponentom bol XXXXX dňa 30.06.2014 sumu vo výške 1.500 Eur a dňa 15.04.2015 sumu vo výške 2.210 Eur.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav som toho názoru, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Tr. zákona, ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej.

Trestný čin je protiprávny, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pre naplnenie znakov každého trestného činu sa vyžaduje naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty, a to objektu a objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky ako súhrnu znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Všetky tieto znaky tvoria jeden celok a len v prípade ich kumulatívneho naplnenia možno v jednotlivých prípadoch hovoriť o trestnom čine. Absencia čo i len jedného z týchto obligatórných znakov, ktoré nie sú vždy priamo v zákone výslovne uvedené, spôsobí to, že konkrétne ľudské správanie nie je možné podriaďiť pod zákonnú skutkovú podstatu žiadneho trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona.

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí ten, *kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.*

Objektívna stránka pri trestnom čine podvodu zahŕňa páchatelovo uvedenie niekoho do omylu alebo využitie niečieho omylu, pričom táto osoba v dôsledku svojho omylu vykonaná majetkovú dispozíciu a touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda a zároveň sa tým páchatel alebo niekto iný obohatí. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou.

Subjektívna stránka pri trestnom čine podvodu vyžaduje, aby páchatel, ktorý iného uvádza do omylu konal úmyselne, a to minimálne v nepriamom úmysle, pretože ak by nevedel o tom, že inému uvádza nepravdivé informácie (údaje), ktoré sú podkladom pre vykonanie majetkovej dispozície, t.j. ak by páchatel sám konal v omyle o rozhodujúcich skutkových okolnostiach (bol by presvedčený, že ním uvádzané informácie sú pravdivé), nebolo by možné hovoriť o úmyselnom uvedení iného do omylu a nešlo by o trestný čin podvodu.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že spol. XXXXX v inkriminovanom čase vykonávala obchodnú činnosť, predmetom ktorej bolo dovoz motorových vozidiel zo zahraničia a ich následný predaj konečnému kupujúcemu. Túto skutočnosť vo svojich výpovediach potvrdili svedkovia XXXXX ktorí jasne popísali akú náplň práce v tejto obchodnej spoločnosti vykonávali, a to jednak inzerovanie ponúk ohľadom predaja dovezených motorových vozidiel zo zahraničia, prípadne vyhľadávania potenciálnych záujemcov o ich kúpu, zákaznícky servis až po samotné prihlasovanie a prepis týchto vozidiel. Nepriamo túto skutočnosť potvrdila aj

svedkyňa XXXXX ktorá uviedla, že ich spoločnosť spolupracovala s XXXXX v súvislosti s prihlasovaním a prepisom motorových vozidiel dovezených zo zahraničia. Súčasne svedok XXXXXo svojej výpovedi potvrdil, že štandardným postupom bolo uzavretie kúpnej zmluvy prostredníctvom emailovej komunikácie, vystavenie zálohovej zmluvy a zaplatenie zálohy okolo 15%.

Z výpovede svedka XXXXX ako aj samotného vtedajšieho konateľa - poškodeného XXXXX a zabezpečených listinných dôkazov, a to (objednávky – zálohovej zmluvy XXXXX a výpisov z bankových účtov) možno ustáliť, že potom, čo spol. XXXXX zverejnila na internetovej stránke ponuku ohľadom predaja nehavarovaného osobné motorové vozidlo zn. KIA Sorento 2.5 CRDi EX, rok výroby 10/2007, čiernej farby, po 1. majiteľovi za kúpnu cenu vo výške 18.800 Eur a po prejavení súhlasu s kúpou predmetného vozidla poškodeným došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy. Poškodený za týmto účelom dňa 31.01.2011 zaplatil na bankový účet spol. XXXXX. zálohu vo výške 2.800 Eur. Následne po uplynutí niekoľkých dní spol. XXXXX s.r.o. zistila, že motorové vozidlo je poškodené, pričom túto skutočnosť oznámila poškodenému. Keďže poškodený nesúhlasil s kúpou poškodeného motorového vozidla a ani iných motorových vozidiel, ktoré v tom čase spol. XXXXX, s.r.o. ponúkala na predaj, odstúpil od zmluvy a žiadal o vrátenie zálohy. K jej vráteniu však ani po príslušoch konateľa spoločnosti obvineného XXXXX nedošlo, a preto sa domáhal jej vrátenia na príslušnom súde v rámci obchodnoprávneho konania. S odstupom času obvinený J. XXXXX uhradil na bankový účet, ktorého disponentom bol vtedajší konateľ poškodenej spoločnosti XXXXX sumu v celkovej výške 3.710 Eur.

Zhrnúc vyššie uvedené skutkové zistenia s prihliadnutím na to, že z hľadiska naplnenia znakov trestného činu podvodu je relevantné len také konanie páchatel'a, ktoré predchádza transferu majetkovej hodnoty z dispozície poškodeného do dispozície páchatel'a alebo niekoho iného, som dospel k záveru, že obvinený J. XXXXX v čase od zverejnenia ponuky ohľadom predaja motorového vozidla do zaplatenie zálohy poškodeným vo výške 2.800 Eur dňa 31.01.2011 nekonal v úmysle od poškodeného túto zálohu vylákať a záväzok vôbec nesplniť. Obvinený J. XXXXX bol presvedčený, že ním uvádzané informácie ohľadom motorového vozidla, ktoré ponúkal na predaj sú pravdivé, o čom svedčí aj to, že obvinený J. XXXXX po zistení, že motorové vozidlo je poškodené, toto vozidlo nedodal poškodenému, ale ho informoval o tejto skutočnosti za účelom aby zistil, či aj napriek tomu má o predmetné vozidlo záujem, resp. ho informoval o možnosti kúpy iného vozidla, ktoré v tom čase spol. XXXXX ponúkala na predaj. Následné konanie obvineného XXXXX spočívajúce v nevrátení zaplatenej zálohy poškodenému potom, čo došlo k úhrade zálohy a nemôže byť samo o sebe považované za súčasť konania potrebného pre naplnenie znakov trestného činu podvodu. V tomto prípade toto konanie vykazuje znaky obchodnoprávneho sporu, ktorého prejednanie je v kompetencii príslušného súdu. Nakoniec súd vo svojom rozhodnutí zaviazal spol. XXXXX k vráteniu zaplateniu zálohy aj s príslušenstvom, pričom obvinený J. XXXXX v dvoch splátkach tento dlh voči poškodenému aj uhradil. Tomuto konštatovaniu neodporuje ani to, že obvinený J. XXXXX po prijatí zálohy od poškodeného túto vybral v hotovosti zo svojho bankového účtu a použil pravdepodobne na svoju ďalšiu obchodnú činnosť. Pri prečine podvodu vo všeobecnosti platí, že zaplatením zálohy v prípade uzavretia kúpnej zmluvy sa táto stáva majetkom predávajúceho a môže s ňou ďalej nakladať a takéto prevzatie s jej nevrátenie v dohodnutej lehote nemôže

založiť trestnoprávnu zodpovednosť aj z toho dôvodu, že obvinený podnikol všetky kroky k tomu, aby motorové vozidlo dodal.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku *prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.*

Na základe uvedeného mám zato, že v danej veci neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu a, ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej a znaky spočívajúce v úmyselnom uvedení do omylu, (ako ani znaky skutkovej podstaty iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona) a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Peter Jurko
prokurátor